

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobkyně: **MediaDIDA s.r.o.**, IČ 25816616
sídlem K Nádraží 351, 783 73 Grygov
zastoupená JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
sídlem K Chaloupkám 3170/2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

o přezkumu rozhodnutí ze dne 22. 1. 2025, č. j. KUKHK-38258/DS/2024 RK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 22. 1. 2025, č. j. KUKHK-38258/DS/2024 RK se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení k rukám jejího právního zástupce JUDr. Emila Flegela, advokáta, ve výši 21 404 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně podala dne 21. 3. 2025 u krajského soudu žalobu, kterou se domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání

žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou („správní orgán prvního stupně“) ze dne 14. 10. 2024, č. j. MURK-SPR-173218/2024-Mich, sp. zn. SPR-7198/2022-Kuce. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Uvedeného přestupku se žalobkyně podle správních orgánů dopustila tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky xx v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Konkrétně měl neznámý řidič uvedeného motorového vozidla dne 5. 11. 2022 v 10:48 hodin, na pozemní komunikaci v obci Solnice, v ulici Domašínská, poblíž domu č. p. 670, okres Rychnov nad Kněžnou, při řízení tohoto vozidla ve směru jízdy k centru obce Solnice, v místě, kde je ze zákona obecně dovolena nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h, překročit nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 23 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, avšak věc přestupku řidiče byla odložena. Za spáchaný přestupek tak následně byla žalobkyni jako provozovateli vozidla v souladu s § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a dále jí byla podle § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

3. Žalobkyně namítala nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Namítala, že v daném případě nebyly splněny zákonné podmínky pro zahájení a vedení řízení s provozovatelem vozidla, neboť správní orgán prvního stupně podle něj neodůvodnil, proč nebylo možné zahájit řízení s konkrétní osobou, ačkoliv měl k dispozici vyjádření pana L., který se k řízení vozidla přiznal. Žalobkyně dále tvrdila, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný nijak nevysvětlil, jakými konkrétními úvahami dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil všechny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, a současně je rozhodnutí vnitřně rozporné. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě plně odkázal na napadené rozhodnutí, kde se věci podrobně zabýval. Žalovaný dále shrnul celý průběh správního řízení.
5. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaopatř, posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem. Navrhuje proto, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobkyně

6. Žalobkyně v replice setrvala na žalobních tvrzeních a uvedla, že sám žalovaný potvrdil, že

dne 2. 5. 2023 bylo správnímu orgánu prvního stupně sděleno, že vozidlo v době spáchání přestupku řídil J. L., což vyplývá i z napadeného rozhodnutí. Žalobkyně s odkazem na § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu zdůraznila, že obecní úřad obce s rozšířenou působností může projednat správní delikt provozovatele vozidla pouze tehdy, pokud učiní nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. K výkladu pojmu „nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku“ odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu.

7. Žalobkyně dále uvedla, že sdělení totožnosti řidiče vozidla jeho provozovatelem podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu se považuje za podání vysvětlení, s nímž má správní orgán nakládat jako se záznamem o podaném vysvětlení. Tento záznam však nelze podle § 137 odst. 4 správního řádu použít jako důkazní prostředek. Podání vysvětlení provozovatelem vozidla před zahájením řízení slouží správnímu orgánu pouze k získání informací za účelem posouzení, zda a vůči komu má být zahájeno přestupkové řízení. Označí-li provozovatel jako řidiče jinou osobu, je na správním orgánu, aby tuto osobu před zahájením řízení kontaktoval a vyzval ji k podání vysvětlení. Podle žalobkyně tak správní orgán v dané věci postupoval, neboť osobu řidiče kontaktoval výzvou k podání vysvětlení a řidič se k řízení vozidla přiznal. Žalobkyně uzavřela, že správní orgán měl zahájit řízení s touto osobou, a nikoliv s provozovatelem vozidla, a na podané žalobě v plném rozsahu setrval.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).
9. Žaloba je důvodná.
10. Z obsahu předloženého správního spisu krajský soud konstatuje:
- dne 5. 11. 2022 obdržel správní orgán prvního stupně od Městské policie Rychnov nad Kněžnou oznámení o podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit řidič vozidla registrační značky X, a to tím, že dne 5. 11. 2022 v 10:48 hodin, v ulici Domašínská 670, Solnice, řídil vozidlo rychlostí 73 km/h (po odpočtu) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h,
 - dne 8. 11. 2022 správní orgán prvního stupně vyzval žalobkyni jako provozovatelku vozidla, aby za spáchání přestupku uhradila částku 1 000 Kč, nebo aby sdělila údaje o totožnosti řidiče, který vozidlo řídil v době spáchání přestupku. Žalobkyně správnímu orgánu prvního stupně sdělila, že v rozhodné době měl vozidlo řídit pan J. L., bytem xx.
 - dne 13. 1. 2023 správní orgán prvního stupně vyzval žalobkyni jako provozovatelku vozidla, aby doplnila své podání týkající se údajů o totožnosti řidiče, a to o doplnění data narození,
 - dne 16. 2. 2023 správní orgán prvního stupně vyrozuměl žalobkyni jako provozovatelku vozidla, že její sdělení údajů nezbytných pro zjištění totožnosti řidiče vozidla podezřelého z porušení ustanovení zákona o silničním provozu není úplné a vyrozuměl ji o možnosti sdělení správnímu orgánu chybějící údaje (datum narození) ve lhůtě 15 dnů,

- dne 24. 2. 2023 byla správnímu orgánu doručena příloha od žalobkyně, která obsahovala datum narození, a to xx,
- dne 2. 3. 2023 správní orgán prvního stupně zaslal žalobkyni žádost o potvrzení sděleného údaje, neboť příloha zasláná žalobkyní obsahovala pouze datum narození a správní orgán prvního stupně žádal žalobkyni o písemné potvrzení, zda uvedený datum narození je skutečně datum narození osoby J. L., bytem xx,
- následně správní orgán prvního stupně zaslal panu J. L. na adresu xx předvolání k podání vysvětlení na den 27. 4. 2023,
- součástí spisu je i oznámení o výsledku reklamace č. 23044829 pošty, v němž sdělila, že zásilka pod podacím číslem RR587612104CZ byl doručena příjemci, který si ji převzal dne 6. 4. 2023, připojili přitom fotokopii dokladu, který nahrazuje druhopis dodejky,
- dne 2. 5. 2023 byl správnímu orgánu prvního stupně doručen přípis, v němž se pan J. L. přiznal, že uvedené vozidlo řídil on, přípis byl odeslán poštou, přičemž místem odeslání byla Praha 142 00, 411,
- součástí spisu je i usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2019, č. j. 73 A 15/2018-38,
- dne 21. 8. 2023 správní orgán prvního stupně věc přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit řidič, jehož totožnost není známa, usnesením odložil, neboť nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení proti určité osobě,
- dne 21. 8. 2023 zahájil s žalobkyní správní řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, posléze dne 4. 9. 2023 vydal příkaz, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, proti němu žalobkyně podala odpor,
- dne 13. 11. 2023 vydal správní orgán prvního stupně opět příkaz, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, proti němu žalobkyně podala odpor,
- dne 2. 4. 2024 správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí, kterým žalobkyni jako provozovatelku předmětného vozidla uznal vinnou ze spáchání přestupku, jehož se měla dopustit jednáním popsáním shora. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání,
- dne 31. 7. 2024 žalovaný vydal rozhodnutí, kterým napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu,
- poté dne 14. 10. 2024 správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí, kterým žalobkyni jako provozovatelku předmětného vozidla uznal vinnou ze spáchání přestupku, jehož se měla dopustit jednáním popsáním shora. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání
- dne 22. 1. 2025 žalovaný vydal napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí,
- žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že správní orgán prvního stupně učinil všechny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a nezbylo mu nic jiného než věc řidiče odložit, neboť nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Podle odvolacího orgánu byl ve správním řízení bez pochybností zjištěn provozovatel

vozidla, který má dle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu povinnost zajistit, aby byly při použití vozidla na pozemní komunikaci dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích.

11. Krajský soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť pokud by byla důvodná, směřovala by bez dalšího ke zrušení rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Nelze se totiž zabývat hmotněprávní stránkou věci za situace, kdy napadené rozhodnutí neobstojí po stránce formální. Obecně přitom platí, že s institutem nepřezkoumatelnosti je potřeba zacházet obezřetně a zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhradit případům, kde vady v odůvodnění rozhodnutí reálně brání soudu v tom, aby rozhodnutí správního orgánu přezkoumal.
12. Krajský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost či nedostatek důvodů. Žalovaný své závěry odůvodnil přezkoumatelným způsobem, srozumitelně a v míře odpovídající okolnostem řešené věci. V odůvodnění žalovaný přehledně zrekapituloval skutkový stav, z něhož při hodnocení žádosti žalobkyně vycházela. Stejně tak lze z napadeného rozhodnutí též bez obtíží seznat i veškeré úvahy a myšlenkové postupy, které žalovaného k přijetí rozhodnutí vedly. Samotný text odůvodnění nevykazuje žádné nesrozumitelnosti či vnitřní rozpory. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze identifikovat rozhodná ustanovení zákona o silničním provozu i podklady, z nichž žalovaný při v odvolacím řízení vycházel. Námitka nepřezkoumatelnosti proto není důvodná.
13. Krajský soud konstatuje, že rozhodnou právní otázkou v projednávané věci je, zda za daného skutkového stavu byl správný postup správního orgánu prvního stupně, když s žalobkyní, coby provozovatelem vozidla, zahájil správní řízení a uznal ji vinnou ze spáchání výše popsáního přestupku.
14. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
15. Podle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.
16. Při posouzení dané otázky vycházel krajský soud z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, z níž plyne, že přestupek provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu je subsidiární k přestupku řidiče vozidla. Primárně je tedy za přestupek odpovědný řidič vozidla a odpovědnost provozovatele nastupuje až v případě, nelze-li „*skutečného řidiče na základě žádných důkazů či indicií zjistit a vést proti němu přestupkové řízení*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014-45, bod 22). Zásadní pro postup správního orgánu podle § 125f zákona o silničním provozu tedy je provedení nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku, přičemž postup vůči provozovateli vozidla může následovat až posléze. Zároveň by však šlo proti smyslu předmětné právní úpravy „*vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče*

provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015 č. j. 8 As 110/2015- 46, bod 18).

17. Nejvyšší správní soud se vyjádřil rovněž k tomu, co konkrétně se rozumí „nezbytnými kroky“ ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Například podle již uvedeného bodu posledně citovaného rozsudku je podmínka provedení nezbytných kroků naplněna, *„pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení (...), nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.).“* Z další judikatury plyne, že pokud provozovatel vozidla sdělí správnímu orgánu dostatečné množství identifikačních údajů, na jejichž základě správní orgán označeného řidiče vyzve a ten nereaguje, je pro posouzení, zda byl postup správního orgánu v tomto směru dostatečný, nezbytné zohlednit další skutkové okolnosti.
18. Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne, že doručení jediné výzvy k podání vysvětlení, na kterou označená osoba (řidič) nereaguje, samo o sobě zpravidla pro závěr o učinění nezbytných kroků dostatečné není. V takovém případě musí správní orgán učinit další smysluplný úkon směřující ke zjištění pachatele, a to např. opětovný pokus o doručení předvolání, ověření aktuální adresy v příslušných registrech nebo případně předvedení (viz zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 346/2018-22 a rozsudek ze dne 13. ledna 2020 č. j. 9 As 260/2018-21). Avšak zásadní jsou vždy konkrétní okolnosti daného případu, a tudíž není možné tento závěr zobecnit na všechny situace. Jednu výzvu lze za „nezbytné kroky“ považovat například tehdy, pokud provozovatel vozidla označí jako řidiče osobu žijící v zahraničí, jež nepřebírá zásilky správního orgánu. V takovém případě je opakované zasílání výzev nekontaktní osobě zbytečné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2020 č. j. 4 As 450/2019-36, bod 23).
19. Současně platí, že každý případ je třeba posuzovat individuálně při zohlednění jeho konkrétních skutkových a procesních okolností. Je nezbytné důsledně odlišovat případy, které prokazatelně naplňují znaky obstrukčního jednání provozovatele vozidla od případů, v nichž ke zneužití práv zjevně nedochází (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 6 As 73/2016-40, ze dne 23. 11. 2016, č. j. 2 As 249/2016-39, či též ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 324/2016-46). Jak přitom konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 5. 2017, č. j. 3 As 61/2016-44: *„[...] nekontaktnost, oprávněné odepření výpovědi atd. na straně označené osoby bránící zjištění skutečností odůvodňujících zahájení přestupkového řízení proti konkrétní osobě, jde k tíži provozovatele vozidla. Tomu samozřejmě musí předcházet reálná snaha správního orgánu o ztotožnění osoby podezřelé z přestupku, má-li k tomu správní orgán nezbytné indicie [...]“*
20. V řešené věci bylo nutné posoudit, zda byla naplněna podmínka dle § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy zda byly správním orgánem učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, pokud správní orgán řízení odložil poté, co se označený řidič na výzvu správního orgánu ke spáchání přestupku přiznal. Krajský soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě správní orgán postupoval nezákonně.
21. Ze správního spisu plyne, že správní orgán prvního stupně měl k dispozici písemné prohlášení pana J. L. ze dne 2. 5. 2023, v němž se tento jednoznačně označil za řidiče vozidla

- v době spáchání přestupku. Přesto správní orgán rozhodnutím ze dne 21. 8. 2023 věc přestupku řidiče odložil a téhož dne zahájil řízení s žalobkyní, coby provozovatelkou vozidla.
22. Takový postup je však dle krajského soudu v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Podle rozsudků č. j. 5 As 141/2019-22 a č. j. 9 As 260/2018-21 nestačí k naplnění podmínky „nezbytných kroků“ (§ 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu) pouhé jediné obeslání označené osoby a následné odložení věci, pokud nejsou přítomny indicie svědčící o obstrukčním jednání provozovatele nebo zjevné nereálnosti údaje o řidiči. Správní orgán má povinnost podniknout další smysluplné úkony, a teprve pokud tyto kroky selžou, může přistoupit k subsidiární odpovědnosti provozovatele.
23. Touto logikou se řídil též rozsudek č. j. 2 As 346/2018-22, který považoval jedinou nedoručenou výzvu za dostačující pouze tehdy, je-li adresát nekontaktní a nelze očekávat, že další doručování povede k úspěchu. Totéž zdůraznil i rozsudek č. j. 4 As 245/2020-37, dle kterého je-li výzva doručena fikcí a řidič nereaguje, musí správní orgán alespoň jedním dalším úkonem reálně usilovat o jeho ztotožnění, jinak je odložení věci předčasné. Nejvyšší správní soud ve věci č. j. 5 As 353/2020-26 uvedl, že objektivní odpovědnost provozovatele je subsidiární a nelze k ní přistoupit automaticky při první obtíži s kontaktováním řidiče, nejde-li o prokázané obstrukční jednání provozovatele. V projednávané věci však zásilka údajnému řidiči doručena byla, a navíc správní orgán poté obdržel přiznání pana L.. I přesto správní orgán věc proti řidiči odložil.
24. Krajský soud tedy konstatuje, že orgán prvního stupně předčasně odložil věc proti řidiči a předčasně zahájil řízení s provozovatelkou vozidla, aniž by učinil další smysluplný úkon reálně směřující ke zjištění pachatele přestupku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2022, č. j. 4 As 245/2020-37).
25. Napadené rozhodnutí se ani konkrétně nezabývalo možným obstrukčním jednáním provozovatele vozidla. Pokud by správní orgán zastával názor, že jde o účelové či fiktivní označení řidiče, musí tento závěr v dalším řízení podložit konkrétními zjištěními a logicky jej ve svém rozhodnutí odůvodnit; v opačném případě je povinen provést další kroky směřující ke zjištění a procesnímu postihu osoby, která se k řízení vozidla přiznala.
26. Krajský soud tedy uzavírá, že podmínka § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu nebyla splněna. Správní orgán neučinil všechny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, a subsidiární odpovědnost provozovatele byla dovozena předčasně. Z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nezákonné.
27. Pro další řízení krajský soud uvádí, že správní orgán má povinnost učinit další smysluplný úkon směřující k identifikaci a postihu osoby, která se k řízení vozidla přiznala. Výjimku z této povinnosti může správní orgán uplatnit pouze tehdy, prokáže-li a přesvědčivě odůvodní, že označení řidiče je pouze účelové, a že jakýkoli další úkon by byl a priori bezúčelný. Teprve po případné marnosti těchto kroků může zvažovat uplatnění odpovědnosti provozovatele podle § 125f zákona o silničním provozu.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že základní žalobní námitka je důvodná. Proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem, vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

29. Žalobkyně byla ve věci zcela úspěšná, náleží mu tak právo na náhradu nákladů řízení v dále uvedeném rozsahu (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

- a. Žalobkyně zaplatila soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.
- b. Žalobkyně byla zastoupena advokátem, náleží ji proto náhrada nákladů právního zastoupení. Advokát vykonal celkem 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis a podání žaloby, replika).
- c. Sazba za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 6 a § 9 odst. 5 advokátního tarifu po novele účinné od 1. 1. 2025 činí 4 620 Kč, celkem za 3 úkony 13 860 Kč.
- d. Advokátu náleží paušální náhrada hotových výdajů za 3 úkony po 450 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném po novele účinné k 1. 1. 2025), celkem 1 350 Kč.
- e. Advokát je plátcem DPH, náleží mu proto náhrada za tuto daň ve výši 3 194,10 Kč.

Celkem žalobkyně vynaložila náklady řízení ve výši 21 404,10 Kč, po zaokrouhlení na celé koruny v souladu s matematickými pravidly 21 404 Kč.

30. Platební místo bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 19. června 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: R. V.